

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 5. Lactantij de Fortunæ assertorib[us] sententia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

quàm vulgò putatur, perniciosum rudi populo eripiendum, vt ostendamus, nec *Casum* pro Deo, nec pro Dea *Fortunam*, sed, in vtrisque, Deum verum rebus humanis omnibus dominantem esse agnoscendum. Veteres enim, quia latentes antea, subitoque erumpentes inexpectatos euentus animaduverterunt, quorum causam cum ignorarēt, nec tamē nullam esse, sibi persuaderent, occultum quoddam Numen esse, à quo ij prouenirent, id est, *Fortunam* statuerunt, ipso Cicerone dicente: *Ignoratio rerum atq; causarum Fortuna nomen induxit.* Testatur

Nicephorus, nonnullos Græcos Philosophos pugnauisse *præstantibus libris aduersus Epicuri sectatores*, *Fortunæq; cultores.* quod & Paulinus fecit epist. ad Iouium, & S. Hieronymus in cap. 65. Isaia, ad illud: *Ponitis Fortunæ mensam*, alijque.

Niceph.
l. 10. hist
Eccles.
cap. 26.

§. V.

*Lactantij de Fortunæ assertoribus
sententia.*

Egregiè Lactantius hanc superstitionem, vnà cum origine sua, attingens, antiquos stultos potiùs, quàm sapientes perstringit, his verbis: *Non dissimili errore credunt, esse Fortunam, quasi Deam quandam res humanas*

Lactant.
lib. 3. diuina
nar. Institut.
c. 27.

A 4 varijs

8 Cap. I. Quid non sit, vel sit

varijs casibus illudentem; quia nesciunt, unde sibi bona, & mala eueniant. Cum hac se compositos ad praeliandum putant; nec ullam tamen rationem reddunt, à quo, & quam ob causam; sed tantum cum Fortuna se digladiari, momentis omnibus, gloriantur. Iam quicumq; aliquos consolati sunt, ob interitum, amissionemq; charorum, Fortuna nomen acerrimis accusationibus prosciderunt: nec omnino vlla eorum disputatio de virtute est, in qua non Fortuna vexetur. M. Tullius, in sua consolatione, pugnasse se semper contra Fortunam, loquitur; eamq; à se esse superatam, cum fortiter inimicorum impetus retudisset; ne tum quidem se ab ea fractum, cum domo pulsus, patria caruit. tum autem, cum amiserit charissimam filiam, victum se à Fortuna turpiter confitetur. Cedo, inquit, & manum tollo. Quid hoc homine miserius, qui sic jaceat?

§. VI.

Vniuersam mundum, non à Fortuna, sed à diuina Providentia regi.

Erigendus est igitur, & docendus homo, quid non sit, aut quid sit Casus & Fortuna.

S. Augu-
stin. lib. 5.
super Gé.
cap. 31.

Nam, teste Augustino, omnino audiendi non sunt, qui putauerunt, sublimes quidem Mundi partes, id est, à cōfinio corpulentioris aëris huius, & supra,